

Presentació de la Jornada

Xavier Masllorens, president de FundiPau

José Saramago va dir que *"somiava amb un món on els poderosos fossin més justos i els justos més poderosos"*. Així iniciava Xavier Masllorens la seva presentació a la jornada *Dret a la informació per a una cultura de pau*, organitzada per la Fundació Cultura de Paz i FundiPau.

Després de donar la benvinguda a tots els assistents se centrà en quatre missatges.

El primer missatge, el va donar a partir d'una breu història:

"Un cec demanava almoïna al carrer amb un cartell que contenia un missatge difús que atreïa poc la gent i no li donaven gaire diners. Un home expert en màrqueting li va preguntar si li podia canviar el missatge. El cec, sense pensar-ho va dir que sí, i ara en el seu cartell s'hi llegia: *No puc veure la primavera*. A partir d'aquell moment, el missatge consternava tothom i les almoïnes van augmentar."

La conclusió és que la comunicació és indispensable per a les relacions humanes i que la realitat es pot veure de moltes maneres i des de moltes perspectives.

Però, en qualsevol cas, hem de reclamar que la informació que rebem sigui veraç, contrastada i que ens permeti elaborar la nostra pròpia opinió. Tenim dret a tenir accés a aquesta informació.

El segon missatge, també el va iniciar una altra història:

"Un home anava cada dia en bicicleta d'un poblat a un altre carregant un sac molt gran de carbó, i quan tornava ja no el duïa. Així dia rere dia, carregava un sac i tornava sense. Tothom se n'adonava però mai ningú li va comentar res, fins que, un dia, un noi li va preguntar a què es dedicava. L'home li va explicar que ell canviava cada dia la bicicleta i ningú se n'adonava. Feia negoci amb les bicicletes i no amb el carbó.

La conclusió és que tothom es fixa en la càrrega però no en la resta de coses que intervenen en els fets. Ens falta poder seleccionar la informació.

Seleccionem la informació en base a tres criteris:

1. La proximitat: si ens afecta o no en funció d'on hagi succeït. Per exemple, els atemptats a França ens varem afectar molt més que el que passa a Mali.
2. La temàtica: en funció de si ens agrada o no. Quant més ens agradi un tema més ens hi bolcarem.
3. L'origen: qui ens dona la informació. Si ens la dona un amic, ens la creurem molt més que si ens la diu un desconegut.

Hem de ser capaços de no perdre l'objectivitat. No podem veure les coses en funció de qui les diu sinó en funció d'allò que diu. Per crear l'opinió cal objectivar les coses.

El tercer missatge versava sobre la cultura de pau. Avui impera un pensament de desconfiança on creiem que tothom actua pels seus interessos. En canvi, la cultura de pau estableix la confiança com a principi general. És imprescindible formar-se una opinió pròpia però que a la vegada sigui constructiva i rigorosa. Treballar per la pau suposa estar ben informats i formar-se una opinió pròpia.

El quart i darrer missatge va ser que hem d'aconseguir crear una opinió col·lectiva. No podem aconseguir res individualment. S'ha d'intentar crear una massa crítica que treballi en favor de la pau. Per construir la pau cal mantenir una postura personal ferma però que ens permeti construir alhora una opinió pública de la pau. Tal i com queda plasmat en un proverbi xinès *"No maleeixis la foscor, encén una espelma"*. Si hi ha moltes espelmes enceses, al final hi haurà llum.

Jornada

Dret a la informació per a una cultura de pau

Barcelona, 2 de desembre de 2015

Federico Mayor Zaragoza, president de Fundación Cultura de Paz

Federico Mayor Zaragoza va oferir diverses reflexions centrades tant en moments passats com en l'actualitat.

Estem gastant 3.000 milions de dòlars al dia en armament mentre la societat que anomenem del benestar només beneficia el 18% de la població mundial.

Ara mateix, estem en un moment en el qual finalment tots podem dir que som elements del canvi. Tots i cadascú de nosaltres som peces indispensables per a fer aquest trencaclosques que ens portarà a la pau. Tots podem incidir-hi avui en dia. I no hem de pensar que no fem res, perquè encara que fem poc, serà molt.

Hem de passar d'una cultura de la força a una cultura de la paraula. No podem dir i pensar com un jo individual, sinó que hem de pensar com un nosaltres.

I avui en dia, és de gran rellevància la relació que hem de tenir amb la informació. Alhora hem d'aprendre a ser lliures i responsables i a ser capaços de crear la nostra pròpia opinió i a no deixar-nos influenciar per informes com els de PISA o la OCDE.

L'educació és l'única eina que tenim per ser lliures i hem de ser capaços de posar-la en pràctica i potenciar-la.

Per primera vegada en la història, ja podem dir que ara som persones que no tenim por, que no estem sotmesos i que som lliures.

Els diaris són la veu del seu amo i les televisions també. En canvi hauria de ser independent, fidedigna i objectiva. En la mesura que puguem veure els invisibles (els pobres, els que mai surten als mitjans de comunicació), podrem fer els impossibles per canviar les situacions de justícia i desigualtat.

Hem de remarcar que la dona representa la paraula i que ara més que mai, és essencial per aconseguir establir una cultura de pau mundial.

Amb l'experiència que tenim avui, ja podem dir què volem i què no volem. Què podem acceptar i què no, a què diem sí, i a què diem no.

L'únic que ens ha d'importar és que el coneixement permeti els ciutadans tenir la paraula. Hem de lluitar per una nova democràcia que exclouï la paraula absoluta. La paraula absoluta és l'antítesis de la democràcia.

Hem d'aconseguir arribar a una economia basada en la deslocalització productiva, necessitem una economia de desenvolupament.